

HUIZE WELTEVREE

Tehuis voor bejaarde vrouwelijke kunstenaars

toneelspel in één bedrijf

door

ARIE GRENDEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUIZE WELTEVREE - TEHUIS VOOR BEJAARDE VROUWELIJKE KUNSTENAARS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ivonne van Zalingen - zangeres

Stella Fontijn - actrice

Patricia van Bladel - pianiste

Machteld Dovenetel - dirigente

Willie Troost - schilderes

Grada Geurtsen - beeldhouwster

Alexandra Ringel - circusartieste

Barbara Breedveld - danseres

Rinus - manusje van alles

DECOR:

Het toneel stelt de grote huiskamer voor van een tehuis voor bejaarde vrouwelijke artiesten van verschillende pluimage. Ze zijn allemaal tussen de vijfenzeventig en vijfentachtig jaar. Het toneel is gevuld met een aantal tafeltjes en stoeltjes.

Als het doek opgaat zit Patricia van Bladel aan een tafeltje een muziekstuk te bestuderen. Ze slaat daarbij de maat met haar rechterhand en je hoort haar ook.

Patricia: Ta ta tatar, tatera, ta... Hé, wat merkwaardig. Je zou toch zeggen dat, taratata, tarataterata hier toch veel beter op zijn plaats zou zijn. *(ze slaat weer de maat)* Taratata, tarataterata. Ja, zie je wel. Schubert had toch beter moeten weten. *(ze neemt een balpen of een potlood en noteert iets op een blad muziekpapier. Ze kijkt weer op en herhaalt dan)* Taratata, tarataterata. *(Ivonne van Zalingen, de vroegere operazangeres komt binnen met een bosje bloemen)*

Ivonne: Zit je Schubert weer te verbeteren? Wie schreef er nou mooiere liederen dan hij. *(ze neuriet een paar maten van Ständchen)*

Patricia: Ja, ja, we weten wel, dat jij vroeger aan de opera verbonden was. Dat hoef je niet elke keer te pas en te onpas te demonstreren.

Ivonne: *(terwijl ze iets zoekt om de bloemen in te zetten)* Zeg jij nou maar niets. Schubert verbeteren! Ik kan me niet voorstellen, dat jij volle zalen trok met je pianoconcerten.

Patricia: *(snibbig)* In binnen- en buitenland.

Ivonne: Op IJsland zeker.

Patricia: Dat zou meer iets voor jou geweest zijn met die stem zo koud als ijs.

Ivonne: Zo kan ie wel weer. Is er ergens een vaas?

Patricia: In de grote kast in de gang. Jij vergeet ook alles. Hoe kom je aan die bloemen?

Ivonne: *(terwijl ze wegloopt)* Van een bewonderende minnaar. *(af)*

Patricia: *(haar nakijkend)* Zou je d'r niet. Van een bewonderende minnaar. Van een bedonderde minnaar zal ze bedoelen. Zij met haar drie mannen. *(weer dirigerend)* Taratata, tatateratata. *(Stella Fontijn, de vroegere toneelspeelster en Willie Troost, de schilderes komen binnen)*

Stella: Zo Patje, weer aan het componeren?

Patricia: Noem me toch niet steeds Patje

Stella: Patje is toch veel aardiger dan voluit Patricia? Intiemer ook zou ik zo zeggen. *(Willie maakt intussen een tafeltje klaar voor een bridgepartijtje)*

Patricia: Ik ben anders niet gediend van jouw intimiteiten, als je dat maar weet.

Willie: *(ze is intussen klaar met de tafel)* Waar blijft Ivonne nou. Ze zal het toch niet vergeten?

Patricia: Ze was net nog hier. Ze zoekt een vaas in de gangkast. Ze had bloemen bij zich. Van een bewonderende minnaar zei ze.

Willie: In de gangkast? Ach gut. Die heb ik net op slot gedaan. Ik zal haar toch niet opgesloten hebben? *(ze snelt af. We horen wat gebonk en een gesmoorde stem)*

Stella: Net wat voor Willie. Ze kan geen deur open zien staan of ze doet hem dicht. *(komt dichterbij Patricia)* Ik heb eens een stuk gespeeld met allemaal deuren.. Ook met een kast. Daar werd de minnaar in opgesloten toen de echtgenoot onverwacht thuiskwam.

Patricia: De bewonderende minnaar van Ivonne zeker.

Stella: Welnee meid. Moet je horen. *(ze gaat erbij zitten)* De echtgenoot komt de slaapkamer binnen net op het moment als de vrouw, die nog in haar onderjurk is, haar minnaar in zijn onderbroek en met zijn stapeltje kleren in de kast heeft gewurmd. De echtgenoot is verbaasd en spreekt zijn verwondering er over uit zijn vrouw op dit uur zo aan te treffen. Zij zegt, dat zij zich niet goed voelde en een poosje was gaan liggen. De echtgenoot, een goede sul legt zich erbij neer en wil een schoon overhemd uit de kast pakken. De vrouw zegt, dat ze het gek vindt, dat hij midden op de dag naar huis komt voor een schoon overhemd, maar zegt hij! Ik heb onverwacht een bespreking met de grote baas en kan toch niet met zo'n vuil overhemd. De minnaar in de kast heeft inmiddels zijn kleren aangetrokken en als de echtgenoot eindelijk de kast opent stapt hij er gekleed en wel uit. Hij licht zijn hoed en zegt: Dag mevrouw, dag meneer en wandelt de kamer uit, terwijl het doek valt en de pauze begint.

Patricia: Zeker een klucht van het Theater van de Lach.

Stella: Welnee meid. Je zou het wel denken als ik het zo vertel, maar het was een verschrikkelijk drama met een heel ingewikkeld einde. *(Willie en Ivonne komen binnen)*

Ivonne: Was me dat even schrikken. Hadden ze me opgesloten in die grote gangkast. Was ik een vaas aan het zoeken en hup, de deur dicht. Daar sta ik dan in het pikkedonker. Gelukkig, dat Willie langs kwam en me hoorde. Als ik te weten kom wie die deur op slot heeft gedaan, nou dan zal ik, dan zal ik.....

Patricia: Nou, wat zou je dan doen Ivonne?

Ivonne: Dan zou ik, dan zou ik.....

Stella: Degene, die het gedaan heeft vermoorden

Willie: *(verschrikt)* Nee toch.

Stella: Ja, dat moet je doen Ivonne. Gebeurt er weer eens iets spannends in dit huis. Ik heb eens in een stuk gespeeld: De man, de vrouw en de moord. Dat ging zo.....

Willie: Dat weten we wel Stella. Dat heb je al zo vaak verteld.

Stella: O ja? Gut. Het zal wel als jij het zegt. Jij bent nog zo goed bij de tijd. Heb je je nieuwe schilderij af?

Willie.: De stervende zwaan? Nee bijna. (*Barbara Breedveld, de vroegere danseres komt binnen*)

Willie: De stervende zwaan is bijna klaar. Ik moet nog wat aan de ene vleugel doen. Die is me nog niet lam genoeg.

Barbara: Jullie hebben het toch niet over mij hoop ik?

Stella: Nee hoor Barbara, we hebben het toch nooit over

iemand? Dat doen we in dit huis toch niet. Niet waar dames? Nee hoor.

We hadden het over het nieuwe schilderij van Willie, de stervende zwaan. (*ze loopt naar het bridgetafeltje waar Willie en Ivonne al klaar zitten en de laatste de kaarten schudt*)

Barbara: (*dromerig*) De mooiste rol, die ik ooit gedanst heb. (*ze gaat bij Patricia zitten*) Die prachtige balletmuziek van Tsjaïowski. Dat vond jij toch zeker ook Patricia?

Patricia: Allicht, allicht. Dat stukje waarin de witte zwaan sterft, je weet wel, helemaal op het eind, met die spastische armbewegingen.....

Barbara: (*beledigd*) Spastisch, spastisch! Dat was heel moeilijk hoor. Die golfbeweging met de vleugels.

Patricia: Kan wel, maar ik vond het spastisch. Trouwens, Willie heeft er ook al moeite mee om het te schilderen. Ik heb nog getracht de muziek daar wat aan te passen, maar dacht je dat ze dat wilden? (*Grada Geurtsen, de beeldhouwster komt binnen*)

Grada: Goedemorgen dames. (*ze gaat onmiddellijk zitten aan het bridgetafeltje. Zij vormt een paar met Stella, Willie en Ivonne vormen het andere paar*) Zaten jullie op mij te wachten? Sorry hoor, ik was nog even bezig. Je weet het meisjes. De inspiratie laat zich niet stoppen.

Willie: Praat me er niet van. Ik weet het als geen ander. Ben je aan een nieuw beeld begonnen? (*Alexandra Ringel komt binnen. Ze heeft een borduurwerk bij zich met een grote werkloep, die ze om haar hals draagt. Ze spreekt met een Duits accent*)

Alexandra: Heeft Rinus de koffie nog niet gebracht?

Grada: Nee, hij is laat. Anders staat het al klaar. Ik heb ook

wel trek in een vers bakkie! (*tegen Willie*) Ja, ik kreeg ineens een idee.

Weet je, je krijgt soms van die merkwaardige associaties.. Ik zag Barbara (*tegen Barbara*) Ja Barbara, jij was echt de eerste aanleiding. Ik zag je bij de vijver lopen bij die twee zwanen en hoe het kwam, dat weet je dan niet, maar ineens dacht ik: De stervende zwaan. Dat is het. Dus ik pak een homp klei en ben begonnen, want je weet Willie, als het idee geboren is moet je meteen aan de slag.

Stella: *(ze deelt de kaarten rond)* Ik heb eens in een stuk gespeeld met zwanen. Nee, niet echt met zwanen, maar het heette: De zwanen van de Theems. Van wie was dat toch? O ja, van Cees Nooteboom, nou weet ik het weer. Het ging over... *(ze stopt met geven)* Hé ik geloof, dat ik me vergis. Tellen jullie even na? *(ze tellen even na en Willie zegt)*

Willie: Je bent bij mij gebleven. Je kan ook niet tegelijk praten en breien.

Stella: Ik brei toch niet.

Willie: Praten en geven gaat ook niet samen.

Alexandra: Ik had altijd veel succes als ik in de nok van het circus een zwanennestje maakte in de ringen.

Patricia: Vogelnestje zal je bedoelen. Vogelnestje in de ringen zo heet dat.

Alexandra: Een zwaan is toch ook een vogel en wij noemden het een zwanennestje. Ik had trouwens een pakje aan van zwanendons. Dat was toch zo schattig. Zo af en toe viel daar een veertje uit als ik daar hoog in het circus hing en dat fladderde dan naar beneden, tussen het publiek. De mensen vochten er om. *(terwijl ze verder gaat met borduren)* Ik maak nu ook zo iets. Ik borduur nu: Het lelijke jonge eendje. Je weet wel. Die werd later toch ook een mooie zwaan?

Patricia: Maar de meeste zijn lelijke jonge eendjes gebleven.

Alexandra: Zeg dat wel Patricia.

Rinus: *(hij komt binnen met de koffie en zingt)* Koffie, koffie, lekker bakkie koffie. *(hij zet de koffie op het tafeltje waar de kopjes al klaar staan)* Kijk eens aan dames. Zal ik inschenken of doet u het zelf.

Alexandra: Ik doe het wel Rinus. Ga jij maar weer aan je andere werk.

Rinus: Graag mevrouw Ringel. Ik kan mijn tijd wel gebruiken. Ik ben bezig met de versiering van de grote zaal voor het feest van morgen.

Patricia: Toch niet te uitbundig hè Rinus. Je weet, dat soberheid altijd mooier is dan overdaad.

Rinus: Ik weet het, ik weet het mevrouw van Bladel, maar tweehonderd gekleurde ballonnen is toch niet te veel? Ik ben nog duizelig van het opblazen.

Patricia: Tweehonderd gekleurde ballonnen? Wat verschrikkelijk. Tweehonderd gekleurde ballonnen tegen het plafond. Hoe kom je daarbij?

Rinus: Op de ladder mevrouw, gewoon op de lange ladder. Maar weest u maar gerust. Het zijn er maar twintig.

Alexandra: *(terwijl ze de koffie in gaat schenken)* Je mag mevrouw van Bladel niet zo voor de gek houden Rinus.

Patricia: Ik kan wel voor mezelf opkomen Alexandra. *(tegen Rinus)* Is

de pianostemmer al geweest?

Rinus: Hij is nog bezig. Daarom ben ik maar even gevlucht en voor de koffie gaan zorgen. Dat gepingel. Dan hoor ik u nog liever, desnoods met de toonladders.

Patricia: Dank je wel.

Rinus: Nou ja, ik bedoel het niet lelijk. *(hij loopt naar de bridgetafel, waar Stella aan een spel bezig is. Hij gaat achter haar staan. Als ze een kaart pakt zegt hij)* Waarom nou niet klaver boer. Dan moet zij *(wijst op Ivonne)* klaverkoning leggen en neem je de slag met de aas van de tafel. Kat in 't bakkie zou ik zeggen.

Stella: Rinus. Bridge jij of bridge ik. Wanneer leer je nou eens om je er niet mee te bemoeien.

Rinus: U lijkt m'n moeder wel. Die zei dat ook altijd. We hadden een café en als ze zaten te klaverjassen ging ik ook wel eens bij de klanten staan en dan had je zo de poppen aan het dansen.

Alexandra: Als je toch hier blijft kan je net zo goed even de kopjes ronddelen. Waar zijn trouwens de koekjes, leven we van de bedeling?

Rinus: O hemel. De koekjes. Vergeten. Hoe kan ik zo stom zijn. *(loopt weg)* Ik ben zo terug. *(af. De eerste robber van het kaartspel is afgelopen en ze zitten allemaal aan de koffie)*

Grada: Komt Machteld vanmorgen niet. We moeten toch nog repeteren?

Patricia: Ik ben benieuwd wat ze er van gemaakt heeft.

Stella: Dat zal best in orde komen. Zoiets kan je met een gerust hart aan Machteld overlaten.

Barbara: Zo'n beroemde koordirigente.

Ivonne: Ik ben nog eens soliste geweest bij een concert van haar operakoor. Bastien et Adrienne.

Patricia: Bassie en Adriaan zal je bedoelen.

Stella: Ik heb eens in een stuk gespeeld en daar kwam ook een koor in voor. Dat stuk heette: Café het Zwaantje.

Grada: *(lachend)* En dat koor heette zeker het Zwanenkoor.

Alexandra: *(weer bezig met haar borduurwerkje)* Die zwanen hebben wat met ons vandaag. *(Machteld Dovenetel komt binnen. Ze heeft een stapel papieren bij zich, die ze uitdeelt. Iedereen bekijkt haar tekst)*

Ivonne: Als ik het goed begrijp moet ik beginnen?

Machteld: Als eerste solo ja. Maar we beginnen natuurlijk met z'n allen. Als koor zal ik maar zeggen. *(Rinus komt binnen met de koekjes. Hij zingt)*

Rinus: Koekjes, koekjes, koekjes bij de koffie.

Machteld: Hebben jullie al koffie gedronken?

Barbara: Eén kopje en ik heb het nog niet eens op. Ik schenk je wel een kopje in Machteld.

Rinus: Dan deel ik de koekjes maar rond. *(hij neemt er zelf vast een. Met volle mond)* Nou nou, de directie is zeker al in feeststemming. Echte roomboterkoekjes. Allemaal nog koffie?

Barbara: Dat doe ik wel Rinus. Ik ben nou toch bezig.

Rinus: Dan ga ik maar. Nog genoeg te doen *(tegen Patricia)* De pingelaar is klaar hoor. Hij loopt weer als een zonnetje

Patricia: Een piano is geen motorfiets Rinus. Het is de koningin onder de snaarinstrumenten.

Rinus: En een Harley Davidson is de koning onder de motorfietsen en ik kan het weten, want ik heb er zelf een gehad.

Machteld: Rinus, voordat je weggaat, ik wil graag, dat je meedoet met onze samenzang morgen bij het feest.

Rinus: Ik? Meezingen? Mevrouw Dovenetel, weet waar u aan begint. Ik in een koor. In het valse kraaienkoor, ja dat zou nog kunnen, maar tussen deze zanglijsters, nee, dat kan u niet menen.

Machteld: Dat zal best gaan Rinus. *(bijval van de anderen, waardoor hij wat verlegen wordt)* Zo moeilijk is het niet. Kijk, hier is je tekst. *(geeft hem een blad en hij kijkt het in)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto